

около дупката се натрупва голѣмъ купъ *застинала лава*, която прилича на голѣма могила; а слѣдъ много години могилата се обръща и на висока планина. Тази могила или планина се нарича вулканъ; а дупката на вулкана отъ която излиза лавата, се нарича *кратеръ*.

Когато вулканътъ работи, тогава земята трепери цѣла; паритѣ и пепелъта помрачаватъ слънцето и падатъ на земята като дъждъ. Облацитѣ, които излизатъ отъ кратера, свѣтятъ съ червеникава свѣтлина. Слѣдъ паритѣ кратерътъ почва да бѣлва *лава*, която се спуска отъ върха на вулкана като срѣла и тече, дордѣто застине.

Вулканитѣ се срѣщатъ повече край брѣговетѣ на океанитѣ. А има и подморски вулкани. Тамъ водата ври сѣщо като въ голѣмъ котелъ.